

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи
Шаран В.Л.

26 листопада 2019 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Ерготерапія у психіатрії

Назва

Галузь знань – 22 Охорона здоров'я
Спеціальність – 227 Фізична терапія, ерготерапія
Освітня програма – Фізична терапія
Статус дисципліни – вибіркова (за вільним вибором студента)
Навчально-науковий інститут фізичної культури і здоров'я
Кафедра фізичної терапії, ерготерапії
Мова навчання: українська
Дані про вивчення дисципліни

Дані про вивчення дисципліни												
Форма навчання	Курс	Семестр	Загальний обсяг Кредити ЕКТС дисципліни	Кількість годин						Курсова робота	Вид семестрового контролю	
				Аудиторні заняття					Самостійна робота		Залік	Екзамен
				Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття				
Денна	I	1	120/4	46	16		30		74			x
Денна	I*	2	120/4	46	16		30		74			x
Заочна	I	1	120/4	12	8		4		108			x
Заочна	I*	2	120/4	12	8		4		108			x

Робоча програма складена на основі освітньої програми та навчального плану підготовки магістрів (90 кредитів ЕКТС, * 120 кредитів ЕКТС).

Розробник:

Г. С. Стеценко, професор, док. мед. н.

Н.М. Іваніків, доцент, к. пед. н.

Погоджено керівником групи забезпечення спеціальності:

Флюнт І.С., доктор мед. наук, професор

Схвалено на засіданні кафедри фізичної терапії, ерготерапії.

Протокол № 11 від 10.10.2019 р.

Завідувач кафедри

Підпис

Флюнт І.С.

Ініціали та прізвище

Схвалено на засіданні науково-методичної ради навчально-наукового інституту фізичної культури і здоров'я.

Протокол № 8 від 31.10.2019р.

Схвалено на засіданні науково-методичної ради університету.

Протокол № 9 від 26 листопада 2019 р.

1. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Формування на належному рівні загальних й професійних компетентностей фахівця у галузі фізичної терапії, ерготерапії, що дозволять: покращити функціональні можливості, підвищити рівень рухової активності осіб різного віку і можливостей; розширити заняттєву участь клієнта у сферах роботи, дозвілля та самообслуговування; досягнути максимального рівня функціональності та незалежності на усіх етапах реабілітаційного процесу; сприяти відновленню фізичного, соціального та психічного здоров'я окремих клієнтів, груп, спільнот і популяцій в усіх можливих середовищах життєдіяльності.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна «Ерготерапія у психіатрії» є вибірковою дисципліною. Можливості і переваги окресленої дисципліни пов'язані з попереднім вивченням «Психологія здоров'я», «Спортивна медицина», «Основи раціонального харчування», «Сучасні проблеми геронтології».

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньої програми здобувачі вищої освіти повинні вміти:

а) загальна компетентність:

- виявляти, формулювати і вирішувати проблеми пацієнта/клієнта, застосовуючи у практичній діяльності базові знання, клінічне та рефлексивне мислення.
- оцінювати, критично обговорювати та застосовувати результати наукових досліджень у практичній діяльності.
- ефективно працювати у складі мультидисциплінарної команди.
- адаптовуватися та знаходити оптимальне рішення у нових ситуаціях, співпрацюючи з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди.
- обирати методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності та планувати технології їх реалізації.
- керувати, мотивувати людей рухатися до спільної мети, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- діяти згідно професійного Етичного Кодексу фізичного терапевта або ерготерапевта та цінувати індивідуальні і культурні відмінності між пацієнтами/клієнтами, членами мультидисциплінарної команди.

б) компетентність, що відповідає предмету:

- розуміти складні патологічні процеси та порушення, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, розуміти клінічний діагноз пацієнта/ клієнта, перебіг захворювання, принципи та характер лікування.
- прогнозувати результати фізичної терапії, формулювати цілі, складати, обговорювати та пояснювати програму фізичної терапії, або компоненти індивідуальної програми реабілітації, які стосуються фізичної терапії. Здатність допомагати пацієнту/клієнту зрозуміти, сформулювати та реалізувати власні потреби.
- розуміти, описувати, аналізувати, пояснювати та застосовувати у практичній діяльності теорії та доказову базу стосовно взаємозв'язку між пацієнтом/клієнтом в цілому, його заняттєвою активністю, середовищем життєдіяльності та їх впливу на здоров'я і добробут людини.
- застосовувати у практичній діяльності теорії та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта, охоплюючи розуміння змісту і мети заняттєвої активності, вміння оцінювати, аналізувати, адаптовувати заняттєву активність та застосовувати її у терапевтичний спосіб.
- визначати доцільність проведення заходів ерготерапії, здійснювати скринінг та клієнтоцентричне обстеження окремої особи, групи людей, організацій чи популяцій для визначення потреб, створення заняттєвого профілю та здійснення аналізу заняттєвої активності. Здатність на основі даних обстеження та у співпраці з пацієнтом/клієнтом формулювати та документувати цілі програми ерготерапії або складових індивідуальної програми реабілітації, пояснювати методи ерготерапевтичних втручань.
- використовувати у клієнтоцентричній практичній діяльності заняттєву активність у терапевтичний спосіб відповідно до етапу реабілітаційного процесу, плану втручання та побажань клієнта.
- аналізувати результати ерготерапевтичного втручання, корегувати програму та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації.
- обґрунтовувати та пояснювати мету, теорії та методи ерготерапії, організовувати міждисциплінарне обговорення комплексних потреб пацієнта/клієнта.
- вчасно, професійно і конфіденційно заповнювати необхідну фахову документацію стосовно скерування, обстеження, планування та оцінки результатів фізичної терапії та ерготерапевтичного втручання відповідно до вимог професійного середовища.
- демонструвати знання сфер діяльності та меж професійних компетенцій фізичного терапевта та ерготерапевта, за потребою скеровувати пацієнта/клієнта до фахівців інших спеціальностей.
- впроваджувати сучасні наукові дані у практичну діяльність.

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання здійснюється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС.

А (90 – 100) – оцінка «відмінно» – «5» (*відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; відмінно вміє виявляти, формулювати і вирішувати проблеми пацієнта/клієнта, застосовуючи у практичній діяльності базові знання, клінічне та рефлексивне мислення; вміє критично обговорювати та застосовувати результати наукових досліджень у практичній діяльності; відмінно адаптовуватися та знаходити оптимальне рішення у нових ситуаціях, співпрацюючи з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди; вміє обирати методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності та планувати технології їх реалізації; відмінно діє згідно професійного Етичного Кодексу фізичного терапевта або ерготерапевта та цінувати індивідуальні і культурні відмінності між пацієнтами/клієнтами, членами мультидисциплінарної команди; розуміти складні патологічні процеси та порушення, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, розуміти клінічний діагноз пацієнта/ клієнта, перебіг захворювання, принципи та характер лікування; відмінно вміє прогнозувати результати фізичної терапії, формулювати цілі, складати, обговорювати та пояснювати програму фізичної терапії, або компоненти індивідуальної програми реабілітації, які стосуються фізичної терапії; застосовує у практичній діяльності теорію та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта, охоплюючи розуміння змісту і мети заняттєвої активності, вміння оцінювати, аналізувати, адаптовувати заняттєву активність та застосовувати її у терапевтичний спосіб; відмінно визначає доцільність проведення заходів ерготерапії, вміє здійснювати скринінг та клієнтоцентричне обстеження окремої особи, групи людей, організацій чи популяцій для визначення потреб, створення заняттєвого профілю та здійснення аналізу заняттєвої активності; вміє на основі даних обстеження та у співпраці з пацієнтом/клієнтом формулювати та документувати цілі програми ерготерапії або складових індивідуальної програми реабілітації, пояснювати методи ерготерапевтичних втручань; відмінно використовує у клієнтоцентричній практичній діяльності заняттєву активність у терапевтичний спосіб відповідно до етапу реабілітаційного процесу, плану втручання та побажань клієнта; аналізує результати ерготерапевтичного втручання, вміє корегувати програму та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації; вміє професійно і конфіденційно заповнювати необхідну фахову документацію стосовно скерування, обстеження, планування та оцінки результатів фізичної терапії та ерготерапевтичного втручання відповідно до вимог професійного середовища; відмінно вміє впроваджувати сучасні наукові дані у практичну діяльність; виконав усі види навчальної роботи.

В (82 – 89) – оцінка «добре» – «4» (*вище середнього рівня з кількома помилками*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах, проте допускає незначні неточності в їх інтерпретації; добре вміє виявляти, формулювати і вирішувати проблеми пацієнта/клієнта, застосовуючи у практичній діяльності базові знання, клінічне та рефлексивне мислення; добре вміє адаптовуватися та знаходити оптимальне рішення у нових ситуаціях, співпрацюючи з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди; вміє обирати методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності та планувати технології їх реалізації; добре діє згідно професійного Етичного Кодексу фізичного терапевта або ерготерапевта добре розуміє складні патологічні процеси та порушення, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, розуміє клінічний діагноз пацієнта/ клієнта, перебіг захворювання, принципи та характер лікування; добре вміє прогнозувати результати фізичної терапії, формулювати цілі, складати, обговорювати та пояснювати програму фізичної терапії, або компоненти індивідуальної програми реабілітації, які стосуються фізичної терапії; добре застосовує у практичній діяльності теорію та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта; добре визначає доцільність проведення заходів ерготерапії, вміє здійснювати скринінг та клієнтоцентричне обстеження окремої особи, групи людей, організацій чи популяцій для визначення потреб, створення заняттєвого профілю та здійснення аналізу заняттєвої активності; добре вміє на основі даних обстеження та у співпраці з пацієнтом/клієнтом формулювати та документувати цілі програми ерготерапії або складових індивідуальної програми реабілітації, пояснювати методи ерготерапевтичних втручань; добре аналізує результати ерготерапевтичного втручання, вміє корегувати програму та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації; вміє професійно і конфіденційно заповнювати необхідну фахову документацію стосовно скерування, обстеження, планування та оцінки результатів фізичної терапії та ерготерапевтичного втручання відповідно до вимог професійного середовища; виконав усі види навчальної роботи.

С (75 – 81) – оцінка «добре» – «4» (*в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок*): отримує здобувач, який виявив міцні знання навчального матеріалу, відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; проте допускає деякі суттєві неточності в їх інтерпретації; вміє виявляти, формулювати і вирішувати проблеми пацієнта/клієнта, застосовуючи у практичній діяльності базові знання, клінічне та рефлексивне мислення;

вміє знаходити оптимальне рішення у нових ситуаціях, співпрацюючи з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди; з неточностями вміє обирати методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності та планувати технології їх реалізації; непогано діє згідно професійного Етичного Кодексу фізичного терапевта або ерготерапевта, розуміє складні патологічні процеси та порушення, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, розуміє клінічний діагноз пацієнта/ клієнта, перебіг захворювання, принципи та характер лікування; достатньо вміє прогнозувати результати фізичної терапії, формулювати цілі, складати, обговорювати та пояснювати програму фізичної терапії, або компоненти індивідуальної програми реабілітації, які стосуються фізичної терапії; застосовує у практичній діяльності теорію та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта, але з неточностями; неповно визначає доцільність проведення заходів ерготерапії, вміє здійснювати скринінг та клієнтоцентричне обстеження окремої особи, групи людей, організацій чи популяцій для визначення потреб, створення заняттєвого профілю та здійснення аналізу заняттєвої активності; вміє на основі даних обстеження та у співпраці з пацієнтом/клієнтом формулювати та документувати цілі програми ерготерапії або складових індивідуальної програми реабілітації; достатньо добре аналізує результати ерготерапевтичного втручання, вміє корегувати програму та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації; вміє достатньо правильно заповнювати необхідну фахову документацію стосовно скерування, обстеження, планування та оцінки результатів фізичної терапії та ерготерапевтичного втручання відповідно до вимог професійного середовища, хоча є певні (неістотні) неточності; виконав усі види навчальної роботи.

D (67 – 74) – оцінка «задовільно» – «3» (непогано, але зі значною кількістю недоліків): отримує здобувач, який виявив недостатньо міцні знання навчального матеріалу, з певними труднощами відтворює програмний матеріал, рідко звертається до матеріалів, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; задовільно орієнтується у нових ситуаціях з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди; з суттєвими неточностями обирає методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності; непогано діє згідно професійного Етичного Кодексу фізичного терапевта або ерготерапевта, орієнтується у патологічних процесах та порушення, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, орієнтується у клінічному діагнозі пацієнта/ клієнта, перебігу захворювання, принципах та характері лікування; задовільно вміє прогнозувати результати фізичної терапії, формулювати цілі, складати, обговорювати та пояснювати програму фізичної терапії, або компоненти індивідуальної програми реабілітації, які стосуються фізичної терапії; з помилками застосовує у практичній діяльності теорію та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта; неповно визначає доцільність проведення заходів ерготерапії, вміє з неточностями на основі даних обстеження та у співпраці з пацієнтом/клієнтом формулювати та документувати цілі програми ерготерапії або складових індивідуальної програми реабілітації; вміє корегувати програму та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації з певними неточностями; виконав усі види навчальної роботи.

E (60 – 66) – оцінка «задовільно» – «3» (виконання задовольняє мінімальним критеріям): отримує здобувач, який виявив слабкі знання навчального матеріалу, важко відтворює програмний матеріал, зовсім не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; слабо орієнтується у нових ситуаціях з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди; погано обирає методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності; непогано діє згідно професійного Етичного Кодексу фізичного терапевта або ерготерапевта, слабо орієнтується у патологічних процесах та порушення, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, погано орієнтується у клінічному діагнозі пацієнта/ клієнта, перебігу захворювання, принципах та характері лікування; з грубими помилками застосовує у практичній діяльності теорію та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта; неповно визначає доцільність проведення заходів ерготерапії, частково вміє корегувати програму та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації; виконав більшість із запропонованих видів навчальної роботи.

FX (35 – 59) – оцінка «незадовільно» – «2» (з можливістю повторного складання): виставляється здобувачеві вищої освіти, який виявив незнання значної частини навчального матеріалу, допускає істотні помилки у відповідях на запитання, не вміє застосувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач, не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; не орієнтується у нових ситуаціях з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди; не правильно обирає методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності; не орієнтується у патологічних процесах та порушення, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, не орієнтується у клінічному діагнозі пацієнта/ клієнта, перебігу захворювання, принципах та характері лікування; з грубими помилками застосовує у практичній діяльності теорію та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта; неповно визначає доцільність проведення заходів ерготерапії, не вміє корегувати програму та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації; не виконав усіх видів навчальної роботи.

Г (1 – 34) – оцінка «незадовільно» – «2» (з обов'язковим повторним курсом): виставляється здобувачеві, який зовсім не володіє програмним матеріалом, не орієнтується у нових ситуаціях з пацієнтом/клієнтом і членами мультидисциплінарної команди; не правильно обирає методи діяльності з позиції їх релевантності, валідності, надійності; не орієнтується у патологічних процесах та порушеннях, які піддаються корекції заходами фізичної терапії, не орієнтується у клінічному діагнозі пацієнта/ клієнта, перебігу захворювання, принципах та характері лікування; не виконав усіх видів навчальної роботи.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять у формі:

- усного опитування,
- виступів студентів при обговоренні теоретичних питань,
- контролю засвоєння навчального матеріалу, запланованого на самостійне опрацювання студентом,
- письмового тестування,
- контрольної роботи.

Підсумковий контроль проводиться у формі екзамену.

Семестрова підсумкова оцінка визначається як сума балів з усіх видів навчальної роботи.

Оцінка виставляється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС.

Екзамен за талоном №2 і перед комісією проводиться в усній формі з оцінюванням за стобальною шкалою.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Ерготерапія і реабілітація в психіатрії. Вступ до спеціальності. Загальні положення.

Концептуальна модель наслідків хвороби.

Основні відмінності реабілітації від лікування.

Мета ерготерапії.

Холістичний підхід.

Вплив на середовище проживання.

Філософські та концептуальні основи дисципліни.

Загальні положення ерготерапії.

Загальні положення психіатрії.

Тема 2. Роль і функції ерготерапевта в психіатрії. Концептуальні моделі та підходи практичної діяльності.

Основні проблеми в ідентифікації ролей і відмінності між фахівцями на сучасному етапі.

Перелік психічних порушень.

Моделі стаціонарної допомоги в області психіатрії та психічного здоров'я.

Концептуальні моделі практичної діяльності ерготерапевта.

Історія виникнення, становлення і розвитку психіатричної ерготерапії.

Ерготерапія як професія.

Тема 3. Інструментальні засоби психіатричної ерготерапії.

Чотири інструментальні засоби психіатричної ерготерапії.

Цілеспрямована діяльність:

Соціальне оточення.

Матеріальне оточення.

Рівні навичок групової інтеграції (за Моузі)

Адаптація діяльності.

Психотерапія як фактор лікувального впливу.

Психоаналітичні і біхевіористичні методи психотерапії.

Тема 4. Ерготерапевтична діагностика в психіатрії.

Професійна поведінка.

Дисфункція професійної поведінки.

Етапи багаторазового процесу генерування гіпотези і її перевірки.

Основні акценти ерготерапії в психіатрії.

«Три системи відліку психічного здоров'я».

Тема 5. Створення та розгортання програми ерготерапевтичної допомоги в психіатрії.

План роботи ерготерапевта.

Загальні цілі ерготерапії в психіатрії.

Документування й зберігання ерготерапевтичних записів.

Систематизація видів хвороби в психіатрії.

Класифікація методів в психотерапії.

Тема 6. Основні положення і принципи реабілітації хворих з психічними захворюваннями та розладами. Реабілітаційні технології.

Основні принципи реабілітаційних засобів і методів впливу.

Схема етапів реабілітації в психіатрії.

Класифікація реабілітаційних заходів.

Комплексна програма реабілітації психічно хворих.

Оцінка фізичної працездатності.

Техніка встановлення контакту з пацієнтом.

Тема 7. Працетерапія в психіатричній практиці.

Праця як засіб терапії.

Відмінність працетерапії від лікувальної фізкультури.

Основні принципові положення працетерапії.

Різновиди працетерапії.

Дозування навантаження при працетерапії.

Етапи виховання трудових навичок.

Арттерапія.

Музикотерапія.

Тема 8. Взаємозв'язок фізичної реабілітації та психотерапії в комплексному відновлювальному лікуванні.

Методи в психотерапії.

Методики в психотерапії.

Психогімнастика в психотерапії.

Основні положення бібліотерапії.

Ігрова психотерапія.

ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Ерготерапія і реабілітація в психіатрії. Вступ до спеціальності. Загальні положення.
2. Вступ до спеціальності.
3. Загальні положення ерготерапії..
4. Роль і функції ерготерапевта в психіатрії.
5. Загальні положення психіатрії.
6. Концептуальні моделі та підходи практичної діяльності.
7. Історія виникнення, становлення і розвитку психіатричної ерготерапії.
8. Інструментальні засоби психіатричної ерготерапії.
9. Ерготерапевтична діагностика в психіатрії.
10. Створення та розгортання програми ерготерапевтичної допомоги в психіатрії.
11. Основні положення і принципи реабілітації хворих з психічними захворюваннями та розладами.
12. Реабілітаційні технології.
13. Працетерапія в психіатричній практиці.
14. Техніка встановлення контакту з пацієнтом.
15. Взаємозв'язок фізичної реабілітації та психотерапії в комплексному відновлювальному лікуванні.

7 ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студента з дисципліни містить: опрацювання теоретичного матеріалу; виконання завдань згідно з переліком компетенцій, що формуються у межах кожної теми навчальної програми; підготовку до самостійної роботи, підготовку до семестрового заліку.

- Дослідити філософські та концептуальні основи дисципліни.
- Опрацювати загальні положення ерготерапії.
- Дослідити загальні положення психіатрії.
- Вивчити історію виникнення, становлення і розвитку психіатричної ерготерапії.
- Дослідити ерготерапію як професію.
- Вивчити основи працетерапії.
- Опрацювати психотерапію як фактор лікувального впливу.
- Дослідити психоаналітичні і біхевіористичні методи психотерапії.
- Визначити три основних акценти ерготерапії в психіатрії.
- Знати «Три системи відліку психічного здоров'я»
- Опрацювати систематизацію видів хвороби в психіатрії.
- Визначити класифікацію методів психотерапії.
- Здійснити оцінку фізичної працездатності.
- Вивчити техніку встановлення контакту з пацієнтом.

- Опрацювати арттерапію.
- Опрацювати музикотерапію.
- Проаналізувати основні положення бібліотерапії.
- Вивчити ігрову психотерапію.

8 ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять у формі:

- усного опитування,
- контролю засвоєння навчального матеріалу, запланованого на самостійне опрацювання студентом,
- письмового тестування,
- контрольної роботи.

Підсумковий контроль проводиться у формі екзамену.

Семестрова підсумкова оцінка визначається як сума балів з усіх видів навчальної роботи.

Оцінка виставляється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС.

Усні відповіді студента на практичних заняттях, рівень засвоєння навчального матеріалу, відведеного на самостійне опрацювання студентом, рівень засвоєння практичних навичок оцінюються в традиційних оцінках «5», «4», «3», «2». Традиційні оцінки конвертуються в бали за формулою:

$$x = \frac{A}{n} \cdot \frac{K}{5}, \text{ де}$$

K – максимальна кількість балів, які студент може отримати за усні відповіді, чи тестовий контроль упродовж вивчення змістового розділу;

A – сума усіх поточних оцінок за чотирибальною шкалою при вивченні тематичного розділу, включаючи оцінки «2», **n** – кількість цих оцінок (не менше трьох за семестр)

$\frac{A}{n}$ – середня оцінка за усні відповіді чи тестовий контроль. Кількість балів **x** заокруглюють до цілих. Якщо середня оцінка поточного контролю менша за 2.5, то **x** = 0.

Самостійна робота студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Оцінка виставляється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС.

Розподіл 100 балів між видами робіт:

1 семестр (2семестр)				
Усні відповіді на практ. заняттях	Тест. контр.	Контр. робота	Екзамен	
56	14	30	100x0,4	100
100 x 0,6				

9 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ, ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Не передбачено

10 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Рекомендована література

Основна:

1. Смоленко, Е. Д. Эрготерапия и физическая реабилитация в психиатрии : курс лекций / Е. Д. Смоленко, А. Н. Дударев ; М-во образования РБ, УО "ВГУ им. П. М. Машерова", Каф. анатомии, физиологии и валеологии человека. — Витебск : УО "ВГУ им. П. М. Машерова", 2009. — 159 с.
2. Блейхер В.М., Крук И.В., Боков С.Н. Клиническая психология. — М.: МПСИ; Воронеж: МОДЭК, 2002. — 512 с.
3. Воловик В.М., Вид В.Д. Групповая терапия психически больных: метод. рекомендации. — СПб.: Психоневрологический ин-т им. В.М. Бехтерева, 1990. — 39 с.
4. Демьянов Ю.Г. Основы психопрофилактики и психотерапии: краткий курс. — М.: Сфера, 2004. — 126 с.
5. Жариков Н.М., Тюльпин Ю.Г. Психиатрия. — М.: Медицина, 2000. — 544 с.
6. Еникеева Д. Популярныe основы психиатрии. — Д.: Сталкер, 1997. — 432 с.
7. Зайцева М.С. Лечебная физкультура в комплексном лечении психических больных. — М.: Медицина, 1986. — 102 с.

8. Кабанов М., Вайзе К. Клинические и организационные основы реабилитации психически больных. – М.: Медицина, 1980. – 400 с.
  9. Кабаченко Т.С. Психология в управлении человеческими ресурсами: учеб. пособие. – СПб., 2003
  10. Трудовая терапия психически больных. – Л.: Медицина, 1989. – 192 с.
  11. Мамайчук И.И. Психокоррекционные технологии для детей с проблемами в развитии. – СПб.: Речь, 2003. – 400 с.
  12. Морозов Г.В., Ромасенко В.А. Нервные и психические болезни с основами медицинской психологии. – М.: Медицина, 1982. – 384 с.
- Допоміжна:*
13. Карвасарский Б.Д. Неврозы. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Медицина, 1990. – 572 с.
  14. Карвасарский Б.Д. Психотерапевтическая энциклопедия. – М: ЭКСМО, 2004. – 630 с.
  15. Кирпиченко А.А. Психиатрия и наркология. – М., 2005. – 575 с.
  16. Климов Е.А. Введение в психологию труда. – М., 1998.
  17. Копытин А.И. Руководство по групповой арттерапии. – СПб.: Речь, 2003. – 320 с.
  18. Лукомский И.И. Маниакально-депрессивный психоз. – М., 1968. – 160 с.
  19. Макарова Е.Г. Преодолеть страх или искусство терапии. – М.: Школа-Пресс, 1996. – 304 с.
  20. Осипова А.А. Общая психокоррекция: учеб. пособие для студентов вузов. – М.: ТЦ «Сфера», 2002. – 512 с.
  21. Райнер Телле. Психиатрия с элементами психотерапии. – М., 2002. – 496 с.
  22. Семичов С.Б. Об отношении медицинской реабилитации к физической терапии // Реабилитация больных нервными и психическими заболеваниями. – Л., 1973. – С. 62–64.
  23. Яркевич Л.Г. Опыт организации трудовой терапии в психиатрической больнице. – М.: Медицина, 1970. – 75 с.